

Opgave. Ikke alene har man opført Stykker af flere af vore klassiske Forfattere, man har søgt fra Udlandet de bedste Navne; af Henrik Ibsen, Hauptmann o. fl. er der opført gode Stykker. Udførelsen har været saaledes, at Pressen i al Almindelighed har erklæret, at man virkelig der kunde se prisværdige Forsøg anstillede, og at de Folk, der kom i Teatret, ogsaa modtog gode Indtryk og havde Lejlighed til at udvikle sig ved den Kunst, man bød dem. Nu skønner jeg ikke rettere, end at den ærede Justitsminister og Konseilspræsident, naar han virkelig skulde skride til efter gammel Skik, ud fra sine enevældige Principper, at uddele Privilegier, ikke burde have glemt Arbejderpublikummet. Han har tænkt paa Bourgeois-Publikummet, han har tænkt paa dem, der søge de private Theatre, men ikke en Gang have Garanti for at se Stykker af samme Værdi som dem, der opføres af Arbejdernes Teater paa Vesterbro. Jeg skal nævne „Damen fra Natkaféen“. Jeg kunde i den Anledning fristes til at nævne en lille Episode fra Lolland-Falsters Stift, hvor selve Stiftstidenden i Gaar indeholdt en Klage fra Biskop Leunbach over, at der nu var kommet et Selskab til Byen, der agtede at spille „Damen fra Natkaféen“, hvorfor Biskoppen paa det indstændigste vilde fra raade Publikum at gaa hen og se det. Jeg skal ikke give mig til at undersøge den moralske Værdi af „Damen fra Natkaféen“, det kan være en Sag, som er ret ligegyldig. Jeg mener, at Friheden er det bedste, og Friheden vil ikke blot undertrykke det mindre gode og lade det komme frem, der virkelig duer. Jeg tror ikke, vi have nogen anden Vej at gaa end Frihedens, hvis vi virkelig ville se at skaffe det frem, der duer, og faa det, der ikke har Værdi, undertrykt. Ved Enevældens Princip lykkes det ganske sikkert ikke. Det viser sig ogsaa her, thi „Damen fra Natkaféen“ har stadig været paa Privattheatrenes Repertoire, det har utvivlsomt møret mange, men det er næppe af den Slags Stykker, som det ærede Medlem, mod hvem jeg polemiserede sidste Vinter, vilde sætte Pris paa. Arbejdernes Teater har ikke den Slags Ting paa sit Program, det har udelukkende et Repertoire, som jeg er overbevist om, at den højtærede Minister og alle de Herrer her i denne Sal, der se lidt strengt paa Livet, ikke i mindste Maade ville sætte en Plet paa. Men den højtærede Justitsminister har ikke tænkt paa Arbejdernes Teater, han har tænkt paa Theatre af den Slags, der opføre „Damen fra Nat-

kaféen“ og Stykker af lignende tvivlsom kunstnerisk og moralsk Art. Derfor vilde jeg virkelig have sat megen Pris paa, om den højtærede Minister i det Tilfælde, hvor han uddeler Privilegier, og hvor vi ikke kunne komme bort fra det forkastelige System, dog i hvert Fald havde tænkt paa de brede Lag, paa det store Publikum, der mere end noget andet har gyldigt Krav paa at blive belært og faa Adgang til, hvad der virker forædlende og forfriskende paa Sindet. Og skønt vi ikke have nogen Udsigt til foreløbig at faa gennemført Frihed paa Teateromraadet, skønt vi sikkert nok endnu et godt Stykke Tid kommer til at trækkes med Privilegier og ministerielt Enevælde paa dette som paa saa mange andre Omraader, kunde jeg alligevel have Lyst til at rette den Appel til den højtærede Minister, at han, naar han næste Gang uddeler Privilegier, dog ikke glemmer det store brede Arbejderpublikum, som har al Grund til at forlange, at man ogsaa fra Højres Side, naar Magten er i Højres Haand, tænker lidt paa dem.

Justitsministeren ad interim (Hørring): Som det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds (Philipsen) allerede har omtalt, har det foreliggende Forslag været til indgaaende Behandling i forrige Samling, og jeg skal derfor ikke komme nærmere ind derpaa, men kun ganske kort udtale mig om min Stilling til Sagen selv. Det ærede Medlem pointerede, hvorledes det Forslag er bygget, og at det, man vil gaa til, er paa det Omraade, som Forslaget omhandler, nemlig Næringen ved at drive Teater, at indføre fuldstændig Frihed. Over for dette vil jeg sige, at man kan jo have den Mening, man vil, om den Tilstand, vi have nu, den er dog prøvet gennem lange Tider, og jeg kan ikke tro andet, end at man vil erkende, at saaledes som Privilegierne ere blevne benyttede, er der ikke sket nogen virkelig Skade derved. Her i Kjøbenhavn — uden for Kjøbenhavn ere Forholdene jo anderledes, og jeg skal ikke komme ind herpaa, det har for saa vidt mindre at sige, og jeg tror ogsaa, at de ærede Medlemmer, som have taget Ordet, særlig have sigtet til Kjøbenhavn — her have vi nu 3 Sekondteatre — eller 4, om man vil — og disse Theatre have Evne til at drage Publikum til sig, der spilles gennemgaaende godt. Selv om man ikke synes om alle de Stykker, der opføres — det gør jeg ikke — ere Repertoireerne forsvarlige, der er samlet en god Stab af Skuespillere